

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

X legislatura
Segon període

Sèrie C - Número 53
19 de març de 2013

Comissió de Benestar, Família i Immigració

Presidència de l'l. Sr. Ferran Falcó i Isern

Sessió núm. 5

SUMARI

Dossier

Proposta de resolució

sobre el deute de la Generalitat amb les entitats del tercer sector social (tram. 250-00001/10) p. 3

Proposta de resolució

sobre l'anul·lació de les bases de la subvenció per al pagament d'urgències socials amb contraprestacions de caràcter social del Consorci d'Atenció a les Persones de l'Alt Urgell (tram. 250-00019/10) p. 7

Proposta de resolució

sobre les mesures per a garantir les competències en matèria d'autonomia personal i atenció a la dependència davant la reforma de la Llei de l'Estat 39/2006, relativa a la dependència (tram. 250-00022/10) p. 14

Sol·licitud de compareixença

de Teresa Crespo, presidenta del Consell Assessor de Polítiques Socials i Familiars, perquè expliqui les tasques d'assessorament dutes a terme (tram. 356-00051/10) p. 19

Sol·licitud de compareixença

del secretari d'Ocupació i Relacions Laborals perquè informi sobre les conseqüències de la reforma de la renda mínima d'inserció i sobre la política actual i futura en aquesta matèria (tram. 356-00088/10) p. 19

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Imprès al Parlament · ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982
www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 5

La sessió s'obre a les quatre de la tarda i tres minuts. Presideix Ferran Falcó i Isern, acompanyat de la vicepresidenta, Rosa Amorós i Capdevila, i del secretari, David Companyon i Costa. Assisteix la Mesa la lletrada Esther Andreu i Fornós.

Hi són presents els diputats Antoni Balasch i Parisi, Ramona Barrufet i Santacana, Albert Batalla i Siscart, Violant Cervera i Gòdia, Anna Figueras i Ibàñez, M. Victòria Forn i Fernández, M. Mercè Jou i Torras, Joan Recasens i Guinot i Anna Solé i Ramos, pel G. P. de Convergència i Unió; Pere Bosch Cuenca i Jordi Solé i Ferrando, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Eva Granados Galiano, Alcía Romero Llano i Núria Segú Ferré, pel G. P. Socialista; Juan Milián Querol, Fernando Sánchez Costa i Marisa Xandri Pujol, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Laura Massana Mas, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i José María Espejo-Saavedra Conesa, pel G. P. de Ciutadans.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Proposta de resolució sobre el deute de la Generalitat amb les entitats del tercer sector social (tram. 250-00001/10). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació (text presentat: BOPC 4, 16).

2. Proposta de resolució sobre l'anul·lació de les bases de la subvenció per al pagament d'urgències socials amb contraprestacions de caràcter social del Consorci d'Atenció a les Persones de l'Alt Urgell (tram. 250-00019/10). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació (text presentat: BOPC 4, 28).

3. Proposta de resolució sobre les mesures per a garantir les competències en matèria d'autonomia personal i atenció a la dependència davant la reforma de la Llei de l'Estat 39/2006, relativa a la dependència (tram. 250-00022/10). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 4, 31; esmenes: BOPC 39, 55).

4. Sol·licitud de compareixença de Teresa Crespo, presidenta del Consell Assessor de Polítiques Socials i Familiars, davant la Comissió de Benestar, Família i Immigració perquè expliqui les tasques d'assessorament dutes a terme (tram. 356-00051/10). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

5. Sol·licitud de compareixença del secretari d'Ocupació i Relacions Laborals davant la Comissió de Benestar, Família i Immigració perquè informi sobre les conseqüències de la reforma de la renda mínima d'inserció i sobre la política actual i futura en aquesta matèria (tram. 356-00088/10). Eva Granados Galiano, del Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

El president

La Comissió de Benestar, Família i Immigració saludem la presència avui de la senyora Anna Vives i de la senyora Dolors Farràs, tinent d'alcalde de la Seu d'Urgell i coordinadora d'Atenció de Persones de l'Alt Urgell, que vénen, entenc, per seguir la proposta de resolució número 2 de l'ordre del dia, que fa referència a un tema del seu territori. Per tant, donada aquesta benvinguda, obriríem aquesta sessió sabent tots els grups parlamentaris que hi ha cinc punts en l'ordre del dia, tres dels quals són propostes de resolució, i els dos darrers, que són sol·licituds de compareixença.

Intentaríem que aquesta comissió no s'allargués més enllà de les sis de la tarda. En tot cas, ja anuncio als meus companys de la Mesa i a tots els grups parlamentaris que si a tres quarts de sis no hem acabat, jo li cediria la presidència, doncs, a la vicepresidenta, la il·lustre senyora Rosa Amorós, perquè acabés els treballs de la comissió.

Proposta de resolució

sobre el deute de la Generalitat amb les entitats del tercer sector social (tram. 250-00001/10)

Però, en tot cas, comencem, si ho volen, ràpidament, pel primer punt de l'ordre del dia, que és aquesta proposta de resolució sobre el deute de la Generalitat amb les entitats del tercer sector social, tramitada i presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Per defensar-la, té la paraula la il·lustre diputada senyora Laura Massana.

Laura Massana Mas

Moltes gràcies, president. Saludar també les persones que ens acompanyen. Bé, no per ser un tema que no hàgim discutit, i més fa..., en l'anterior sessió d'aquesta Comissió, on van comparèixer la Taula del Tercer Sector i la Confederació d'Associacions Empresarials del Tercer Sector, on ens van fer un seguit explicacions sobre l'estat en què es trobaven per la manca de pagament del deute que tenen les administracions públiques amb les entitats socials i, en aquest cas, més en concret, amb la Generalitat. És en aquest sentit que aniria la proposta.

Si analitzem les dades que ens van dir, recollides també en aquesta proposta, segons la tipologia de finançament, el 29 correspon a subvencions, el 28 a concerts, el 22 per cent a contractes, el 20 per cent a convenis i 1 per cent a altres fórmules. Ambdues entitats posen de manifest que, en el cas de concerts i convenis, el Departament de Benestar Social i Família és el que acumula major deute, arribant al 65 per cent. Segons les dades projectades, el deute del Departament de Benestar Social i Família ascendiria a 280 milions d'euros. Dins dels quals hi ha el pagament pendent –i això continua així, del mes de juliol de 2012– als serveis socials concertats. Les factures pendents d'abonar del mes de juliol encara no s'han fet efectives.

El Departament de Benestar Social i Família va confirmar, ja en la compareixença de la consellera, que

continuaria amb l'impagament dels 70 milions d'euros del mes de juliol. Les conseqüències que se'n deriven van ser explicades aquí i en directe i cal destacar que, sobretot, a qui està perjudicant, a més a més dels usuaris i les usuàries, que haurien d'estar en el frontispici de les nostres preocupacions, vista la situació social que pateix el país, també es troba en el pagament de les nòmines, en el pagament d'altres proveïdors –recordeu la compareixença de les petites i mitjanes residències, on van dir que, per primera vegada en la seva història, no podien pagar els seus proveïdors–, òbviament, problemes de tresoreria, que estan fent, doncs, que hi hagi aquesta dificultat, fins i tot per les coses més minses, i també l'increment d'endeutament amb les entitats financeres. Això vol dir els costos que els està suposant a les entitats assumir el seu propi finançament mentre no pot la Generalitat. Això està fent que s'hagin de tancar empreses del tercer sector, ho sabem. Vull recordar que empreses i entitats del tercer sector són el 3 per cent del nostre PIB, vol dir 100.000 persones ocupades, i crec que és l'hora i el moment que se comenci a posar el fil a l'agulla. I amb això i per això presentem aquesta proposta de resolució.

El primer punt és procedir de manera urgent a pagar el deute que la Generalitat de Catalunya acumula amb les entitats socials. Pla de retorn, que volem que sigui amb calendari del deute, que es concreti amb les entitats del tercer sector, tant pel que fa a subvencions, concerts, contractes i convenis.

En el segon punt, que s'eixugui el deute que la Generalitat de Catalunya manté també amb les altres administracions locals catalanes, perquè aquestes puguin, així mateix, donar compliment als pagaments de les entitats del tercer sector social.

El tercer punt, que s'agilitin els pagaments a les entitats socials sense afany de lucre. Seria un establiment de l'ordre de pagament prioritari per a aquestes entitats, les socials sense afany de lucre.

El quart punt, concertar amb les entitats financeres una línia de finançament de crèdits preferents per a les entitats del tercer sector.

En el cinquè punt, demanem incloure en les bases de les convocatòries de les subvencions de la Generalitat de Catalunya el termini de pagament d'aquestes. Seria molt aclaridor que tothom sabés a què atènyer-se si això constés en les convocatòries.

I el sisè punt, i jo crec que molt important, també, pel que es va expressar aquí, el fet que els costos financers estaven resultant ser una de les causes principals, justament, d'aquests serveis que, potser, d'aquestes entitats, d'aquestes empreses del tercer sector, potser hagin de tancar. El fort cost financer que està sorgint del retard en els pagaments de les subvencions.

I en setè punt, demanem que avancem cap a un model de concertació dels serveis d'atenció a les persones amb entitats del tercer sector social. És a dir, que superem les subvencions i altres fórmules per avançar cap a concerts com a fórmula més clara i més positiva.

Res més, senyor president.

El president

Moltes gràcies, diputada. El Grup Socialista ens comunica que hi ha una substitució, la de la diputada Alícia Romero pel diputat Ferran Pedret. No sé si hi ha alguna substitució més? En tot cas, que consti com a substitució.

També el Grup Mixt, de la CUP, ha manifestat que no serà present en la sessió d'avui.

Anna Figueras i Ibàñez

Sí, pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, el senyor Albert Batalla substitueix la Montserrat Roura, i la Mercè Jou substitueix en Joan Recasens.

Gràcies.

El president

Sí.

Marisa Xandri Pujol

Aquí el diputat Joan Milián substitueix el diputat Rafa López.

El president

Doncs, comunicades les substitucions, donaríem la paraula per tal de posicionar el seu grup en relació amb aquesta proposta de resolució a l'illustre diputat Pere Bosch, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Pere Bosch Cuenca

Moltes gràcies, senyor president. La proposta de resolució que ens planteja el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa torna a situar al damunt de la taula un tema que ha estat recurrent en aquesta cambra parlamentària, m'atreveiria a dir que recurrentment utilitzat i recurrentment al damunt de la taula de forma negativa –lògicament, perquè no es tracta d'un tema gens agradable– no només a través de diferents propostes de resolució sinó també a través d'algunes compareixences. Vull recordar que fa escassament alguns dies teníem aquí compareixences de diferents entitats, entre elles la Taula del Tercer Sector Social, i vull recordar també que hi ha hagut iniciatives, ja de l'anterior legislatura. El nostre grup parlamentari, ja fa un any i escaig, va presentar una primera proposta de resolució en la qual plantejàvem aquest problema, derivat d'una ordre de premsa, que en el seu moment va ser la Taula del Tercer Sector, en la qual denunciava un impagament que tot seguit, de passada, no només afectava el Govern de la Generalitat, sinó que afectava també els ens locals, afectava diputacions, afectava altres administracions.

En tot cas, comentat aquest tema i reconeixent lògicament la problemàtica que hi ha al damunt de la taula, nosaltres entenem que el que s'han de vehicular són propostes pactades entre les dues parts. És evident que hi ha un problema al damunt de la taula; és evident,

també, que el problema ve derivat d'un altre problema, i estaria bé que plantegéssim no només que la Generalitat pagués als ajuntaments, sinó que el Govern de l'Estat pagués a la Generalitat, perquè el problema que hi ha al darrere de tot plegat és la manca de pagament i el deute de més de 8.000 milions d'euros que té el Govern de l'Estat respecte a Catalunya i que, lògicament, això té una incidència remarcable, sense deixar de banda, lògicament, també el tema del dèficit fiscal, i que són aspectes que acaben condicionant la liquiditat i el finançament del Govern de la Generalitat.

En tot cas, dit això, nosaltres el que plantegem és que hi hagi –i d'aquí que hàgim entrat una proposta de resolució que suposo que se substanciarà en la propera comissió– una taula de negociació entre les dues parts, entre Govern de la Generalitat i les entitats, per tal de vehicular mesures acordades. Som partidaris molt més de situar al damunt de la taula tot un paquet de mesures, en les quals poden haver-hi aquestes, però d'altres, fins i tot, que plantegen les entitats del tercer sector social, però que, lògicament, siguin acordades entre les dues parts.

En un moment tan delicat com l'actual, jo crec que seria irresponsable que fixéssim tot un seguit d'obligacions que sabem perfectament que el Govern de la Generalitat no està en aquests moments en disposició de complir. Podem fer-ho tots plegats, podem plantejar brindis al sol, però em sembla que és bastant més raonable que situem, en tot cas, l'obligació de les dues parts, el Govern de la Generalitat i, en aquest cas concret, de les entitats del tercer sector social –i per què no?– altres entitats o sectors que treballen en l'atenció a les persones, per crear un espai en el qual es puguin debatre moltes i moltes altres propostes. A la nostra proposta de resolució parlem d'aquestes; parlem de simplificació dels processos administratius, entenem que és un debat que també es pot abordar i que cal abordar en aquests moments. Per què no intentar millorar l'eficiència de l'Administració en aquests moments? Entenem que seria una ajuda important a l'administració si això ho aconseguíssim. L'establiment d'una línia de pagament preferent, la creació d'una línia de finançament de circulat per a les entitats, de forma concertada amb les entitats financeres... Tot un seguit de mesures que el que entenem, ho repeteixo, és que més que situar-les al damunt de la taula i situar obligacions al Govern de la Generalitat, que sabem perfectament tots plegats que no es podran complir, entenem que haurien de formar part d'una mesa com la que planteja el nostre grup parlamentari.

És per aquest motiu que nosaltres no donarem suport a aquesta proposta de resolució i, en tot cas, el que plantegem, ho repeteixo, és aquest escenari de diàleg entre les dues parts.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la diputada Eva Granados.

Eva Granados Galiano

Gràcies, president. La meua intervenció per anunciar el nostre vot favorable a la proposta de resolució del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa, en el sentit que, bé, demà mateix, a la Comissió d'Economia, una proposta de resolució molt semblant a la que es presenta avui per part del Grup Parlamentari d'Iniciativa, la presenta el Grup Parlamentari Socialista. Que són semblants perquè són exactament el que vàrem escolar a l'última sessió d'aquesta comissió, el que les entitats i les patronals que treballen en serveis de responsabilitat pública estan reclamant a la Generalitat, que no estan reclamant el pagament immediat dels diners que es deuen, sinó que estan demanant un pla de pagament. Vull dir que, per tant, tant crec que aquesta resolució com la que presentem nosaltres demà, justament el que està dient és una opció realista de seure en una taula, de fer una mesa permanent i de parlar exactament com es pot fer aquest retorn de deute.

Ho vàrem escoltar la setmana passada o l'anterior, quan es van fer aquí les compareixences. I parlaven les entitats d'aquest impacte, d'aquest deute que té la Generalitat contret amb les entitats del tercer sector, de com impacten en el funcionament dels seus serveis, en la viabilitat del mateix teixit social, fins i tot recordo el director de la Taula del Tercer Sector, parlava que si seguim amb aquestes polítiques econòmiques i amb aquest sentiment d'ofec, eh?, que era la paraula que feien servir les entitats socials, hi havia el risc que es desmuntés al voltant d'un 15 o un 20 per cent del teixit social del nostre país.

Per això jo, bé, doncs, anunciem el nostre vot favorable i esperem que el Govern de la Generalitat pugui posar una miqueta de fil a l'agulla amb aquest tema.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari Popular de Catalunya, té la paraula la diputada Marisa Xandri.

Marisa Xandri Pujol

Gràcies, president. Nosaltres, també, des d'aquí vull anunciar el nostre vot favorable a aquesta proposta de resolució que ha presentat Iniciativa per Catalunya. En diferents ocasions hem denunciat aquests impagaments. Aquests impagaments a les entitats socials i que van quedar o van fer palès fa pocs dies, doncs, els afectats, no?, en aquesta comissió.

Jo crec que no és de rebut i el meu Grup Parlamentari creu que no és de rebut que després de gairebé vuit mesos de retard de pagament dels 70 milions d'euros d'aquest fet puntual, sí que és puntual, del mes de juliol, doncs, encara aquestes entitats, ho repeteixo, desconeguim si cobraran i, si és així, quin és el termini o els terminis de pagament. He comentat, no?, que és un fet puntual i, per tant, a veure, podem donar una solució puntual, però jo crec que aquí hem d'anar molt

més enllà i hem d'aconseguir un nou model de concertació de serveis d'atenció a les persones que s'adapti a les necessitats del tercer sector.

També des del Partit Popular creiem que és necessari introduir un sistema de clàusules socials en tots els processos de contractació pública de serveis d'atenció a les persones. I també estem totalment d'acord quant al finançament, no? Doncs, el Govern jo crec que ha d'aconseguir concertar amb les entitats financeres una línia de finançament, de crèdit preferent per a les entitats del tercer sector social. I també hauria de ser possible una línia específica d'ajuts per part de l'Institut Català de Finances. Per una altra banda, i crec que no podria ser d'una altra manera, la Generalitat, doncs, ha d'assumir els costos financers que s'han produït com a conseqüència del retard d'aquests pagaments.

I per acabar ja, no?, des del Partit Popular llancem una proposta, que és la que voldríem dir que si algú té una bona idea, no?, que pot millorar el sistema de protecció social, doncs, s'han de buscar els mecanismes per poder ajudar a finançar-la, perquè d'aquesta manera podrem millorar tot el que fa referència a les necessitats socials del nostre país.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat José Maria Espejo.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Gracias, presidente. Ya les anuncio que mi grupo parlamentario votará a favor de la propuesta de resolución presentada por el Grupo de Iniciativa. Creo que todos hemos reconocido ya que este tema de los impagos al tercer sector es algo que en todas las sesiones de esta comisión celebradas en la presente legislatura, y no sólo en las de la presente legislatura, sino en bastantes de la anterior, ya se ha traído a debatir, y parece inaceptable que a estas alturas siga todavía este tema coleando y las entidades del tercer sector sin cobrar un dinero que es suyo; suyo porque se les debe, sea en virtud de una concesión de una subvención, de un concierto, de un contrato u otra fórmula jurídica que los otorga el derecho a cobrar este dinero.

La propuesta dice, muy acertadamente, que las consecuencias inmediatas que se derivan de los impagos son los atrasos a los pagos de proveedores, nóminas y acreedores, pero creo que también es importante destacar que esto incide también de manera destacada en la calidad del servicio asistencial que se presta por estas entidades precisamente a las personas más necesitadas, que son aquellas a las que atienden estas entidades.

Nosotros ya hemos presentado, al hilo de esta reivindicación de pago de las deudas, diversas iniciativas parlamentarias, preguntas al Gobierno a este respecto. En concreto, una de ellas hacía referencia –ya se lo dije a la consejera en su primera comparecencia– sobre la ejecución del presupuesto. Lo digo para poner un dato

sobre la mesa, que tiene que ver por qué apoyamos la propuesta, y es porque a data de noviembre: «A data d'avui» –según la *consellera*– «es disposa de l'informe definitiu d'execució de les despeses a mes de novembre de 2012, on s'observa que el nivell d'execució del Departament de Benestar Social i Família és del 87,62 per cent del pressupost definitiu.» Quiere decir que no se había ejecutado todavía a noviembre del año pasado casi el 14 por ciento o el 13 por ciento del presupuesto del departamento y aún no se había pagado a las entidades del tercer sector.

Sin entrar a discutir cada uno de los puntos de la propuesta, en los que en líneas generales estamos de acuerdo, ya anuncio que daremos nuestro voto favorable a la misma.

Gracias, presidente.

El president

Moltes gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la diputada Anna Figueras.

Anna Figueras i Ibàñez

Moltes gràcies, president. Abans de res, fer referència que, en tot cas, aquesta proposta de resolució barreja, en tot cas, diferents coses. S'ha parlat de la compareixença de les entitats, que molt em sembla que es va plantejar perquè ens expliquessin els efectes que el pagament o el no-pagament, o el retardament d'un pagament puntual del mes de juliol provocava en les seves entitats.

Vostès aquí, en tot cas, hi barregen tant aquest retard al pagament puntual del mes de juliol amb moltes altres coses. Utilitzen, a més a més, una fórmula que ja va quedar bastant palesa el dia de la compareixença de les entitats, que, si més no, era una fórmula de càlcul segurament bastant inexacta, perquè, en tot cas, extrapolava al cent per cent de les entitats allò que passava a pràcticament un 3 per cent, que segurament eren les entitats que havien tingut més problemes.

Però, a més a més, i en aquesta exposició de motius, deixin-me..., ja sé que no la debatem, però sí que ens agradaria també fer un parell d'incisos més. Vostès denuncien, diguem-ne, alguna cosa que ens sembla fins i tot que no és veritat. Jo els ho lleigeixo, i a l'exposició de motius posa: «El Departament de Benestar Social i Família va confirmar divendres passat a les entitats del tercer sector que no pagarà els 70 milions d'euros corresponents a l'impagament.» Vostès saben que això no és veritat. Mai el departament ha dit que no ho pagarà. Ben al contrari, s'estan buscant fórmules precisament per tirar-ho endavant, i això, la veritat, ens sembla que en una exposició de motius s'haurien de cenyir realment als fets veraders, per dir-ho d'alguna manera, i no pas alguna apreciació –deixin-m'ho dir així– segurament errònia.

Però, és més, hi han d'altres visions bastant catastrofistes de la realitat que no s'adiuen... Segurament és veritat, que és un moment complicat i que això segu-

rament ha fet que algunes de les entitats no anessin prou bé, però és veritat que fa uns quants mesos jo els sentia dir que haurien de plegar totes les entitats i, escoltin-me, ens varen demostrar que amb penes, suors i treballs se n'anaven sortint.

Vostès aquí fan tota una exposició per instar el Govern que faci algunes actuacions concretes, i abans es parlava de posar fil a l'agulla. Home, jo els diria que fil a l'agulla el Govern n'hi està posant. No en va, en el minut zero que va succeir el retard d'aquests impagaments, que molts de vostès saben quin és el moment i que, a més a més, algun grup parlamentari ara doni suport a això –després, en tot cas, en parlaré– a mi em sobta.

Però, en tot cas, no me'n voldria anar de què ha fet el Govern, diguem-ne, per intentar solucionar aquesta situació. Vostès saben que es va constituir un comitè de seguiment, el qual ens consta que demà es torna a reunir, per buscar solucions conjuntes, si més no per fer un seguiment del treball de les entitats al respecte d'això. Però, és més, es va signar un acord marc amb les entitats, consensuadament, l'anomenat Pla de suport al tercer sector, on es porten o s'apunten algunes de les solucions que també veiem en aquesta proposta de resolució.

Nosaltres, és veritat que hem pogut valorar una altra iniciativa parlamentària que ha entrat Esquerra Republicana i que, com bé deia el senyor Bosch, és una proposta que intenta trobar solucions a través del consens, a través del consens de les dues parts afectades –diguem-ho així–, i per tant, nosaltres estem valorant el fet d'entrar algunes esmenes per acabar-ho d'arrodonir, però sí que ens sembla bastant més positiu que en alguns òrgans que ja existeixen dintre d'aquest Pla de suport al tercer sector puguem arribar, evidentment, a trobar aquelles solucions que fa temps que busquem. Això no és una situació buscada, sinó que és una situació en què s'ha trobat el Govern per força i, hi insisteixo, ha estat una situació puntual que no s'ha repetit i, en tot cas, que s'ha anat intentant buscar mesures i, si no, espais de diàleg.

Senyora Marisa Xandri, escolti'm, que vostès estiguin d'acord a implementar determinades actuacions al Govern, miri, quasi que me'n felicito. Ajudi'ns, ajudi'ns a fer-ho i, sobretot, reclamant al Govern de l'Estat que aquesta minva del 92 per cent de fons estatals que hi han en atenció a les persones aquí a Catalunya, és clar, no es porti a terme. Això és una de les primeres mesures que vostès podrien portar a terme, i la veritat és que ens ajudarien moltíssim, segurament, que les entitats i les persones puguin estar millor ateses.

Moltes gràcies.

El president

Bé doncs, escoltats tots els posicionaments dels grups parlamentaris, procediríem a la votació d'aquesta proposta de resolució.

Vots a favor de la proposta de resolució?

Vots en contra?

Molt bé. Doncs, quedaria rebutjada per 10 vots en contra i 9 vots a favor. (*Remor de veus.*) Perdoneu? (*Pausa.*) Onze a 9.

Proposta de resolució

sobre l'anul·lació de les bases de la subvenció per al pagament d'urgències socials amb contraprestacions de caràcter social del Consorci d'Atenció a les Persones de l'Alt Urgell (tram. 250-00019/10)

Doncs, passem al segon punt de l'ordre del dia. És la proposta de resolució sobre l'anul·lació de les bases de subvenció per al pagament d'urgències socials amb contraprestacions de caràcter social del Consorci d'Atenció a les Persones de l'Alt Urgell. És una proposta de resolució que defensarà el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya. Té la paraula la diputada Laura Massana.

Laura Massana Mas

Gràcies, president. El Consorci d'Atenció a les Persones de l'Alt Urgell ja té posat en funcionament un projecte de contraprestació de caràcter social, que consisteix que la persona habitual dels serveis socials bàsics estarà obligada a oferir un servei en benefici de la comunitat com a contraprestació a l'ajut econòmic que rebí, destinat a cobrir necessitats bàsiques o urgències socials.

L'objectiu de la proposta, segons s'esmenta a les bases reguladores de subvenció per pagament d'urgències socials amb contraprestacions de caràcter social, rau en potenciar l'autonomia personal dels beneficiaris i la conscienciació del cost real dels ajuts atorgats. Aquesta col·laboració es concreta en obligació de realitzar una tasca de col·laboració social en alguns dels municipis de la comarca, concretament una hora de feina per cada quinze euros de prestació rebuts.

A tal efecte, en principi, hi ha un catàleg de serveis que, tanmateix, d'entrada es preveuen: col·laboracions en les àrees de cultura, oficina tècnica, atenció a les persones, esports, medi ambient i formació. Les tasques de col·laboració poden ser molt diverses, com, per exemple, col·laboració amb les brigades municipals, amb l'acompanyament del transport adequat i –segons paraules de l'alcalde, també– la gossera municipal i d'altres instal·lacions. Les excepcions previstes a aquestes contraprestacions són per a les persones que ja participin en tasques de voluntariat en una associació sense afany de lucre de la comarca, i també aquells que acreditin, mitjançant informe mèdic, raons de deteriorament físic greu. En aquest darrer cas, se sol·licitarà si hi ha membres dins la mateixa unitat familiar que puguin suplir aquesta tasca.

D'entre els arguments que s'esgrimeixen per implementar aquesta mesura destaquen que s'evidencia que, any rere any, s'incrementen ajuts econòmics destinats a cobrir necessitats bàsiques de la vida diària dels col·lectius més vulnerables, que hi ha nuclis familiars que esdevenen usuaris crònics dels serveis socials, que els patrons socials esdevenen estàndards –passen de pares a fills–, que predomina el desconeixement

del cost real dels ajuts que reben els usuaris, de l'esforç que suposa per a l'administració local i, en definitiva, a tota la ciutadania, atorgar aquestes ajudes.

Mirin, nosaltres vam fer aquesta proposta precisament perquè tenim una idea totalment contrària del seu concepte de serveis socials. Considerem que és una proposta que cau en la caritat versus els drets, en l'assistencialisme, que no potencia ni pot potenciar de cap manera la solidaritat ni el treball comunitari. Perquè la solidaritat i el treball comunitari, com el voluntariat, sorgeixen de la voluntat de la persona, no perquè rebi una contraprestació. Rebre una contraprestació quan la necessites i t'obliguen a fer voluntariat és com demanar. Aquí, doncs, ha de demanar, que «si no ho faig no rebre aquesta contraprestació». Per tant, ens sembla un abús, un abús que no creiem que això ho portés cap programa de la Seu d'Urgell de serveis socials ni cap programa de cap dels municipis, que diguéssim que «farem pagar contraprestacions a les persones més vulnerables».

Creiem, justament, que la proposta va al nucli del que ja està fent el Govern central i el de la Generalitat, que és destruir tot allò que hem anat construint en el nostre estat de dret subjectiu, perquè són drets subjectius de les persones. Aquí estem parlant que si, a més a més, una persona no pot, ho ha de fer un familiar, o sigui el dret subjectiu se'n va totalment per terra. I no es contempla, en absolut, cap alternativa, ni fiscal, ni econòmica, ni més justa ni més equitativa, com que qui més té posi més per fer aquesta solidaritat col·lectiva.

Nosaltres entenem que la proposta de contraprestació social genera també dubtes legals, malgrat..., i això amb conversa directa amb l'alcalde, que tenim sempre l'ocasió de debatre això i altres coses, la qual cosa també està molt bé; jo li deia que interpretem que va a vulnerar la mateixa cartera de serveis socials, on els ajuts són contemplats en aquest sentit també dins la cartera, i un conjunt de prestacions de la xarxa de serveis socials d'atenció pública, que determina les condicions de prestació que també preveu aquesta modalitat.

Però, de totes maneres, jo vull insistir en un altre fet, que és el fet que una persona en substitueixi una altra, i no em val que sigui la unitat familiar, perquè amb això es llença per l'aire la qüestió del dret subjectiu. Miru, nosaltres creiem que no és justament el moment de castigar les persones més vulnerables, a més a més assenyalar-les i dir: «Mirin, com que són una família crònica el que farem és fer-li fer una prestació i decidirem, a més, nosaltres quina serà.» Més enllà d'això també em preocupa la possible substitució de llocs de treball que puguin ser llocs de treball a complir. Per això hi ha plans d'ocupació i això es pot donar el cas que algun municipi substitueixi algun lloc de treball per alguna persona fent aquestes feines. Per tant, la nostra obligació, que és la de representar tots aquests ciutadans i ciutadanes que creiem que estan en vulnerabilitat, creiem que això també els situa en vulnerabilitat.

I dues consideracions. El Govern basc va fer una llei de contraprestacions que han hagut de retirar perquè és impossible d'aplicar, perquè –hi podríem aprofundir

si tinguéssim molt més temps– és a dir, què diu el catalèg? Quines són les funcions que es poden fer o quines no? Qui les decideix? Com es determinen? Nosaltres entenem que tot això ha de ser fruit del que ha estat sempre i els avenços que hem tingut en drets i serveis socials, que és l'avenç col·lectiu.

Per això demanem deixar sense efecte les bases reguladores de subvenció per pagament d'urgències socials amb contraprestació de caràcter social del Consorci de l'Alt Urgell, però, a més a més, demanem en un segon punt consensuar i pactar qualsevol canvi que afecti serveis i prestacions econòmiques de la cartera de serveis socials i que això es faci amb el conjunt d'agents socials i òrgans de participació previstos a tal efecte. En definitiva, demanem que això no s'estengui, volem que això no s'estengui; m'ho deia el mateix alcalde; molts municipis m'ho han demanat, òbviament. Deu haver-hi municipis amb aquesta manca de sensibilitat dels seus governs, d'aquests municipis, amb aquesta manca de sensibilitat, i amb aquest interpretar que la caritat és el que hem de fer, envers la defensa i els drets.

I els demanaríem –ja sé que no té a veure amb això– que, en tot cas, des dels ajuntaments, el que lluitin és per recuperar prestacions com la renda mínima per avançar en aquesta altra fiscalitat justa i per avançar en models realment solidaris i no assistencials o caritatius.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Per escoltar el posicionament del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat Pere Bosch.

Pere Bosch Cuenca

Moltes gràcies, senyor president. La veritat és que hem estat escoltant amb deteniment l'explicació que ha fet la diputada, perquè la primera vegada que vam llegir la proposta de resolució ens vam quedar, doncs, un xic perplexos, perquè aquest diputat, i m'imagino que altres diputats també, es faran la següent reflexió: com un parlament, que té com a funció principal fiscalitzar, controlar, impulsar l'acció de govern de la Generalitat de Catalunya, pot actuar davant d'unes bases d'una convocatòria que ha fet una administració local.

Podem estar d'acord amb algun dels plantejaments que apareixen en la part de justificació de motius, hi podríem estar d'acord, però entrar, penetrar, decidir en aspectes que afecten el món local, nosaltres no ho farem. No, perquè és que d'aquí a quatre dies ens trobaríem que resulta que hi havia una proposta de resolució en contra d'unes bases que convoca l'Ajuntament de Banyoles –i ho dic per escombrar cap a casa– o ens trobaríem amb una convocatòria o amb una proposta de resolució contra unes bases que presenta el Consell Comarcal del Maresme o de qualsevol altre lloc.

Entenem que aquí estem, ho repeteixo, per fiscalitzar, per controlar l'acció de govern de la Generalitat, i no per immiscir-nos en aspectes que formen part de l'autonomia local. Mal favor li fariem en aquests moments, precisament, en què des del Govern de l'Estat

es planteja precisament un atemptat prou important a aquesta autonomia local, i en aquell món local que voldríem fort i vigorós en aquests moments, que nosaltres contribuïssim, a més a més, ho repeteixo, amb una immissió que entenem nosaltres –i, en tot cas, la lletra da em corregirà– que s'escapa del que podríem ser les competències, fins i tot, si m'apuren, d'aquesta cambra parlamentària, podríem opinar sobre el que volguéssim, però que aquest Parlament es manifestés i deixés sense efecte les bases reguladores de subvenció per a pagament d'urgències socials amb contraprestacions de caràcter social del Consorci d'Atenció a les Persones, que és un ens local en el qual la Generalitat, almenys que sapiguem nosaltres, no hi participa, entenem que seria una resolució fins i tot, si m'apuren, que estaria fora de la legalitat.

Per tant, el nostre grup parlamentari no hi donarà suport. La rebutjarà, ho repeteixo, perquè no estem d'acord a debatre fora del marc que li correspon, però que entenem que aquest Parlament el que faria és entrar en una il·legalitat. Imaginin-se que resulta que el Consorci, a través del seu plenari, també deixés sense efecte la convocatòria d'unes bases de la Generalitat de Catalunya, del Departament de Benestar, jo crec que seria el món a l'inrevés, i en tot cas, nosaltres, ho repeteixo, no hi contribuïrem.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la diputada Eva Granados.

Eva Granados Galiano

Gràcies, president. Bé, en tot cas, comencem per on ho ha deixat el diputat d'Esquerra Republicana, el control de legalitat de les propostes de resolució suposo que supera la Mesa del Parlament, i supera la Mesa de la Comissió, i s'ha admès a tràmit; per tant, jo crec que si el debat s'està fent és perquè escau fer-lo. En tot cas, per poder situar també aquest tema. I també veig que, essent i tractant-se d'un tema que podríem parlar, no?, i fer el debat sobre l'autonomia local, és evident que estem parlant de la Seu d'Urgell, però estem parlant de quina manera s'estan prestant els serveis d'urgència social en el nostre país. I per tant, estem parlant que hi ha uns ciutadans a casa nostra que, per poder pagar el lloguer o per una prestació d'alimentació bàsica, hi ha una administració –en aquest cas, supralocal– que li està demanant que contribueixi amb un cost hora de quinze euros. Per tant, crec que estem parlant del model de prestació de serveis socials a casa nostra i crec que aquesta cambra sí que està legitimada per fer-lo.

La primera... Nosaltres votarem a favor d'aquesta proposta de resolució, però vull fer un parell de reflexions. En primer lloc, jo no..., em carregaré de pla, eh?, no, no diré que estic totalment en contra del que està fent aquest consorci, d'aquesta normativa de bases en el sentit que entenc les possibilitats que tenen les treballadores i els treballadors socials de treballar amb un itinerari personalitzat amb els seus usuaris, i per tant, no hem de rebutjar de pla aquesta iniciativa, però fins i tot agafant les paraules de..., bé, doncs, de persones

que són de l'executiva del Col·legi de Treball Social, doncs, han publicat sobre aquest tema, justament situant –i cito–: «El gran quid de la qüestió és com s'aplica aquesta idea, ja que, tractant-se de persones en situació de vulnerabilitat i risc d'exclusió, el procés és multifactorial, la manca de feina n'és un element fonamental, l'aplicació ha de ser extremadament curosa.» I aquí és on m'agradaria incorporar un parell d'elements de reflexió que em porten que el Grup Parlamentari Socialista voti a favor d'aquesta proposta de resolució.

La primera és en quina normativa s'està enganxant, si s'ajusta a dret o no aquest model de contraprestacions socials, perquè estem parlant d'ajuts que estan a la cartera de serveis, però la nostra Llei de serveis socials no preveu en cap cas una contraprestació. Després, també, el més important és si el fet d'arribar a aquest dret, de poder exercir aquest dret, que són ajuts d'urgència social, es pot condicionar, perquè jo puc entendre que hi ha usuaris o usuàries que els pot anar bé, que pot ser un bon treball de la seva treballadora social que pugui fer un treball de voluntariat o de contraprestació social, però en el moment que es condiona, i les bases així ho diuen, en el moment que es condiona, doncs, és evident que no..., jo crec que no s'acaba d'ajustar a dret, o no trobo quina és la llei en què s'empara. Com que hi ha l'alcalde aquí segur que ens podrà il·lustrar quina és la normativa.

Sí que els he de dir que, per la part que ens toca, nosaltres hem demanat al Síndic de Greuges que estudiï aquest tema i que es posicioni, perquè no acabem de trobar quina és la normativa que pot donar empara que una persona que té una necessitat puntual d'urgència social, com diu la norma de base, hagi de fer un treball d'una contraprestació obligatòria, i que si no la fa, la faci un familiar. Perquè aleshores, tot l'argumentari que hi ha al voltant del que és la manera de fer una inserció sociolaboral d'aquesta persona, en el moment que aquesta persona no ho pot fer, ho ha de fer algú altre, doncs, ja cau pel seu propi pes, perquè ja no estàs dient que és un itinerari per a aquella persona sinó que és una cosa que ha de pagar la família perquè la societat li està pagant, quan és un dret de ciutadania, la urgència social.

I després hi ha una altra qüestió, que té a veure amb de quina manera, quina capacitat té aquesta administració de fer complir això, i nosaltres no tenim la sensació que aquesta normativa que es va posar en funcionament estigui funcionant... Ja se m'esgota el temps, per tant, ho deixaria aquí. Crec que el model de contraprestació hauria de ser sempre centrat en la voluntarietat i en la idoneïtat per part del professional de referència. I quan és obligatori, com he llegit a la convocatòria, és evident que no s'ajusta. En tot cas, creiem, com diu la resolució, que s'hauria de consensuar i pactar qualsevol tipus de prestació social.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. I per escoltar el posicionament del Grup Parlamentari Popular de Catalunya té la paraula el diputat Fernando Sánchez.

Fernando Sánchez Costa

Bé, nosaltres també –gràcies president–, quan vam llegir la proposta de resolució vam quedar una mica astorats, però no tant per la forma sinó pel contingut, en el sentit que, en un primer moment sembla com sorprenent el que s'exposa, que una persona hagi de fer alguns serveis a la comunitat per rebre atenció bàsica, etcètera. No deixa de ser una mica sorprenent. Tanmateix, nosaltres hem estudiat amb profunditat, hem preguntat les bases de la subvenció i creiem que aquestes..., de la convocatòria, aquesta convocatòria, doncs, no deixa de ser equitativa, ponderada, raonades les bases que s'estan discutint aquí.

Efectivament, nosaltres creiem que totes les persones tenen uns drets socials en aquest país, i són drets per a tots i universals, però això no significa que sempre i permanentment hagin de ser de franc, no? Hi ha molta gent que porta anys i anys rebent diners mensuals i també es poden produir casos de dependència crònica, que cal anular i evitar. Pensem que les bases estan ben fetes, tenen en compte també la situació de cada família i els serveis més adients que poden prestar a cada persona. La dedicació que es demana també ens sembla que és ponderada als recursos que es reben, i possibilita dedicar-se a altres qüestions, per exemple, cercar feina.

Nosaltres hem parlat amb associacions dedicades a l'ajut de persones i ens han repetit que és important que aquestes persones que són ajudades per la societat o per diverses associacions prenguin consciència de l'ajut i, d'alguna manera, es coresponsabilitzin en la mesura de les seves possibilitats. I també fins i tot ens podríem plantejar això, potser ens ho podrien explicar, no?, fins a quin punt aquesta prestació de serveis a la comunitat i aquests treballs en favor de la societat no deixen de tenir un benefici psicològic per a les mateixes persones que els fan, en el sentit que fins i tot pot millorar la seva qualitat de vida, perquè no hi ha res pitjor que estar a casa sense fer absolutament res, esperant..., bé. La democràcia, l'estat del benestar, consisteix a fer que entre tots tirem endavant la cosa pública i, per tant, també aquells que són més desfavorits, també ells han de col·laborar a tirar endavant el que és de tots i també és seu, no?

Finalment, el que sí que ens agradaria puntualitzar i comentar és que aquests serveis s'han de fer de forma que no estigmatitzi les persones, com s'expressa a les bases. Les persones no han de quedar assenyalsades, s'ha de fer amb discreció, però per això estem convençuts de la professionalitat i de la humanitat d'aquells professionals que coordinen aquest pla. I jo també penso que hauríem de ser una mica curiosos en aquest punt, i si l'alcalde ens pot donar una explicació una mica més..., de la substitució per algun altre membre de la família, és a dir, que segurament això s'hauria d'estudiar cas per cas, perquè en alguna família pot ser adient i en altres no perquè o són joves, o no poden, o també tenen altres impediments, i suposo que això es té bastant en compte, però pels motius que he exposat nosaltres votarem en contra de la proposta de resolució.

El president

Moltes gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat José María Espejo.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Gracias, presidente. En primer lugar me gustaría hacer una consideración sobre el hecho de someter a la consideración de la comisión un problema de competencia para pronunciarse sobre la propuesta de resolución. Claro, la propuesta de resolución lo que dice es que «el Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a deixar sense efecte les bases reguladores de la subvenció...», etcètera. Evidentemente, esto puede interpretarse de una manera como lo ha hecho el representante de Esquerra, como que está fuera de las competencias del Parlamento o del Gobierno hacer eso. Claro, también puede interpretarse de otra manera, dejar sin efecto estas bases puede hacerse mediante la interposición de los recursos jurisdiccionales que el Gobierno tiene en su mano, que los tiene, y puede interpretarse de esa manera, y por lo tanto se puede discutir. Por lo tanto, me parece un argumento bastante rebatible en este sentido.

Después, sobre los argumentos que se esgrimen en estas bases, que están explicitados en la propia web del Consorcio, aunque dicen que año tras año se incrementan las ayudas económicas destinadas a cubrir necesidades básicas de la vida diaria de los colectivos más vulnerables, que hay núcleos familiares los cuales se convierten en usuarios crónicos de estos servicios, o que los patrones sociales se convierten en estándares y pasan de padres a hijos, que predomina el desconocimiento del coste real de estos servicios, etcètera. Bueno, claro, quizás esto lo que nos ha de hacer ver, más que plantearnos que se le haga trabajar a una persona por tener acceso a estas prestaciones, es plantearnos si el sistema está bien gestionado y bien configurado, porque, claro, a nosotros lo que nos sorprende es que las bases mismas identifican como colectivos destinatarios de estas ayudas a personas que han sufrido violencia machista, problemas de aislamiento social o rechazo social, problemas de salud mental o toxicomanías, problemas de desahucios, es decir, estas son las personas que son destinatarias de estas ayudas según las propias bases, y sin embargo, mediante la argumentación que se utiliza en las mismas parece que se pretende culpabilizarlas de la situación de tener de acudir a obtener estas ayudas.

Por otra parte, también coincidimos en el argumento que por los proponentes se ha expresado, relativo a que el hecho de que en estas bases se permita o sea una posibilidad que si el beneficiario de las ayudas no puede llevar a cabo este trabajo por determinadas circunstancias, sea un miembro de su unidad familiar o de su familia quien lo lleve a cabo. Esto, para nosotros, evidencia que estas ayudas, evidentemente, no están destinadas a la integración sociolaboral de la persona, porque si no, esto, simplemente sería un requisito que excepcionaría la realización de este trabajo y no se le exigiría otro tipo de condiciones, como es que un fa-

miliar suyo lleve a cabo estas tareas. Por lo tanto, a nosotros lo que esto nos parece es que se trata de una..., en realidad, de ofrecer un trabajo a personas que estarían ocupando un puesto de trabajo que hoy en día sería necesario para muchos parados, que sabemos el drama de paro que hay en Cataluña y el resto de España, y además, sin cotizar a la Seguridad Social, etcétera, etcétera. Por lo tanto, nosotros vamos a votar a favor de esta propuesta.

Muchas gracias, presidente.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el diputat Albert Batalla.

Albert Batalla i Siscart

Gràcies, senyor president. Potser m'estendré una mica més del que és habitual, però hi ha hagut bastantes qüestions que crec que cal aclarir. D'entrada, ens està passant una cosa que habitualment ens passa en aquest Parlament, i crec que ens hauria de fer reflexionar, que parlem d'oida. Parlem d'oida; ningú ha vingut a preguntar, ningú a vingut a veure, ningú ha vingut a examinar com està funcionant un programa que des de l'1 d'octubre l'estan aplicant dinou ajuntaments de l'Alt Urgell de gairebé tots els colors polítics i es fa des del Consorci d'Atenció a les Persones.

Aquest és un programa que neix de la petició dels tècnics, dels treballadors socials, dels assistents socials, que ens diuen: «Nosaltres tenim una responsabilitat com a tècnics, que és arbitrar tots els ajuts necessaris i gestionar tots els ajuts necessaris que com a administració ens toca –PIRMI, dependències, etcètera–», però, a més a més, des de l'administració local, en aquest cas des dels ajuntaments, des del mateix Consell Comarcal, es decideix fora de la cartera dels serveis socials, es decideix posar diners dels nostres propis pressupostos per a atendre allò que per a nosaltres són urgències socials. Per tant, fora de la cartera de serveis socials, que quedi molt clar, els ajuntaments, tot i no tenir la responsabilitat directa ni tenir la competència directa, decidim posar diners, com tants altres ajuntaments ho fan, per atendre urgències socials. No ho hauríem de fer, d'entrada no estem obligats a fer-ho, però és evident, *és evident* que els ajuntaments tenim recursos i tenim la voluntat de fer-ho perquè entenem que d'aquesta manera, doncs, podem ajudar més directament la gent que té dificultats.

Per tant, u, fora de la cartera de serveis socials. Dos, recursos propis, no gestió de recursos que ens vénen d'altres administracions, sigui la Generalitat o sigui una altra administració. Tres, petició dels tècnics; ens diuen: «Nosaltres no som només una gestoria, en la qual tenim un tracte amb el nostre usuari de cara a gestionar els recursos que ens vénen de fora; hem de fer treball social», i el treball social es basa en el pla personalitzat, i el treball social es basa en el fet de tu poder treballar conjuntament amb l'usuari cas per cas, quines són les estratègies de tot tipus, d'organització familiar, de

despesa domèstica, també d'estratègies de cara a trobar feina, doncs, quines són cadascuna de les atribucions que cada treballador social té amb el seu usuari, i a partir d'aquí és quan sorgeix aquesta idea que, durant més de dos anys, hem estat treballant, perfilant, intentant polir les bases, mirant també en comparació, si es feia en alguna altra banda coses similars, agafant idees, consultant amb experts, i també treballant-ho, no només amb els mateixos professionals, sinó també amb els mateixos usuaris.

El resultat és que és un programa que s'ha posat en marxa a partir del dia 1 d'octubre del 2012, que hi ha hagut noranta-vuit persones beneficiàries d'aquests ajuts, que en cap dels casos, en cap dels casos hi ha hagut ni una sola queixa per part de l'usuari de cara a poder fer aquesta contraprestació. Una altra qüestió: no són treballs, no són llocs de feina, són tasques que es podrien assimilar a tasques de voluntariat. Per exemple, poder ajudar els voluntaris del refugi d'animals, això no és una feina. Poder ajudar la brigada d'obres per la festa major a portar cadires a una banda i una altra, nosaltres no contractaríem gent per a fer això, ho hauria de fer la brigada d'obres fent més esforç. Poder ajudar la policia local a organitzar el pàrquing de la fira de Sant Armengol, ja els asseguro que això no és una feina perquè no contractaríem més gent. Simplement, són tasques de voluntariat, són tasques assimilables al voluntariat, en cap cas una feina.

Els he de dir, també, que nosaltres n'hem parlat, d'això, també, amb entitats del tercer sector i amb gent que dins de l'àmbit del treball social o de l'assistència social, doncs, són prou experts, no? I per no posar en compromís a ningú, per entendre'ns, però sí per, objectivament, poder donar una resposta clara a *El País* del dia 13 de març de l'any 13, per tant, fa tot just molt pocs dies, el Consell Assessor de Polítiques Socials deia: «Els experts diuen que, en la mesura del possible, hi hauria d'haver un retorn social en benefici de la comunitat.» Això ho diu el Consell Assessor de Polítiques Socials. Més coses, vostès diuen: «Oh!, és que la Llei de serveis socials...» Bé, doncs, si anem a la Llei de serveis socials, en el seu article 5, «Principis rectoris del sistema públic dels serveis socials», diu «universalitat», i després de fer una explicació del que vol dir «universalitat» diu: «Aquest principi no exclou, però, que l'accés es pugui condicionar al fet que els usuaris compleixin determinats requisits i paguin una contraprestació econòmica per assegurar la coresponsabilitat entre usuaris i administracions públiques i la sostenibilitat del sistema.»

Això ho diu la Llei de serveis socials, aprovada l'any 2007, aprovada l'any 2007 per àmplia majoria en aquest Parlament. És en aquest context que nosaltres hem posat en marxa aquest programa, entenen, sobretot, que aquests ajuts han de venir, d'entrada, a ajudar aquestes persones a poder atendre les seves urgències més bàsiques, és clar, només faltaria, però alhora també a realitzar un pla de treball que els ajudi a no ser dependents d'aquests ajuts i els ajudi també a estimular la seva autonomia personal. Mirin, un altre fet objectiu, un reportatge d'una revista...

El president

Diputat, li prego que miri d'ajustar-se als cinc minuts.

Albert Batalla i Siscart

Sí. D'una revista de caràcter estatal, que va venir a la Seu i ens va dir: «Volem que ens contacteu..., que ens doneu noms d'usuaris perquè nosaltres hi puguem contactar directament, sense la vostra intermediació, i poder-los preguntar.» Tots els usuaris que van trobar diuen coses com: «Me sentía en deuda, y haciendo trabajos para el pueblo no te sientes marginado.» «No sé si me abre más puertas, pero me sentía en deuda porque me tienen que ayudar en todo.» «Con tal de no estar en casa lo estaría haciendo todos los días, me ha subido el ánimo.»

Bé, escoltin, és bo per als usuaris, és bo també perquè coneguim quin és el suport que la societat els està oferint, és legal, evidentment, i a més a més, a la Seu tothom ho ha rebut molt bé excepte algun partit polític que n'ha volgut fer una lluita, que segurament per això estem parlant d'això avui aquí, malauradament. Jo el que sí que faria és convidar-los a tots que pugin a la Seu, que parlin amb els treballadors socials, que puguin explicar després d'haver vist el funcionament del programa si la seva opinió és o no és la mateixa, perquè estic convençut que no. Vinguin a la Seu, vinguin al Consorci, amb els ulls tancats triïn el primer treballador social que vulguin, triïn el primer usuari que vulguin, i després de parlar amb ells opinin.

Gràcies.

El president

Molt bé, gràcies diputat. (*Diversos diputats demanen la paraula.*) Obriríem un torn per al·lusions, evidentment. La diputada Laura Massana?

Laura Massana Mas

Sí, primer volia destinar uns minuts, però m'he sentit molt ben representada pels diputats del Partit Socialista i el diputat de Ciutadans, amb relació a la legalitat o no que alguna proposta entri a debatre's en aquesta comissió, i em sembla que amb els dos arguments queda suficientment clar. Com a l'inrevés, com mocions d'ajuntaments insten que el Govern de la Generalitat canviï determinades lleis o determinades decisions. Per tant, en aquest sentit crec que queda prou argumentat i justificat.

Consideracions. No cal, no és una qüestió de visitar o no visitar perquè no és una cosa, diríem, de visitar. És, com jo li deia, de concepció filosòfica i inclús de les lleis en les quals ens hem basat, i ara ho explicaré, però li recordo que tenim regidors, i el nostre regidor ja va votar a favor d'una moció del Partit Socialista on deia que això s'aturés. Per tant, recollim el sentit del nostre regidor en aquell territori.

Òbviament que els ajuntaments no són una gestoria, i òbviament que ha d'haver-hi un pla individual, i com diu la llei, un personal, una persona de referència, però queda molt clar quan vostè explica en aquest punt

de la Llei de serveis socials, i parla de la universalitat, i que després pot haver-hi contraprestació, el que vostè hauria de dir és que això fa referència al copagament i a una contraprestació econòmica, no una contraprestació social que determina aleatòriament algú. El copagament existeix en els nostres serveis socials, i al final és el que ja m'ha reblat i em reafirma, senyor alcalde i senyor diputat. Jo no vull que ningú del meu país se senti en deute, perquè la funció nostra d'allò públic és ser solidaris de veritat, no que ningú se senti en deute, sinó que el altres tenim l'obligació, i tots som coresponsables, òbviament, cadascú és coresponsable, eh?, però ningú s'ha de sentir en deute, sinó que és part, i en aquell moment, aquella persona o aquell col·lectiu, és igual, pateixen una situació de vulnerabilitat, i tots, col·lectivament, ens en fem responsables. I aquesta, ho torno a dir, és la diferència. Caritat, com vostès plantegen, caritat, i ho plantegen en moltes estones, *versus* drets i *versus* solidaritat.

El president

Bé, em sembla que el que hem obert no és per al·lusions, sinó que són rèpliques. En tot cas, jo m'havia vist també abocat perquè la meua feina com a president de la comissió és ponderar les intervencions de tothom, i que el diputat de Convergència i Unió i alcalde de la Seu hagi tingut més temps que la resta de diputats, doncs, m'ha fet que li pogués donar la paraula, en aquest cas, a la Laura Massana per dos minuts, eh? Això és el que hem fet.

Ara hi ha una paraula de la diputada Granados, també una paraula del diputat Pere Bosch. No sé si n'hi ha alguna més per part dels grups Partit Popular de Catalunya, Ciutadans o Convergència i Unió. Entenc que finalment n'hi haurà una pel diputat de Convergència i Unió i alcalde de la Seu. Jo els demanaria que ho fessin el més breu possible perquè és veritat que amb les propostes de resolució no hi ha segons torns, eh? Hi ha el posicionament de cada un dels grups i la votació posterior.

Endavant, diputada Granados.

Eva Granados Galiano

Gràcies, president. En tot cas, això que parlem d'oïda, les polítiques públiques, que estan en aquest cas a la Seu d'Urgell i en aquest consorci, hi ha representants de totes les forces polítiques que no parlen d'oïda sinó que estan vivint la gestió d'aquestes polítiques i també tenen una opinió i crec que no hem de desqualificar d'aquesta manera l'opinió que donem altres grups parlamentaris en aquesta cambra.

No parlem d'oïda, i justament, urgència social, cartera de serveis, article 17.m: la gestionen els serveis socials bàsics, perquè, si vostès no estan donant una prestació, aleshores estan donant una subvenció, perquè, clar, com demanen quinze euros per cada hora, no?, aleshores, és una subvenció? Aleshores, la normativa ja no serà la Llei de serveis socials, sinó que serà la Llei 38/2003, general de subvencions, i resulta que diu que el lliurament es faci sense cap contraprestació directa dels beneficiaris. Aleshores, ens hauran de dir en qui-

na normativa està emparat, perquè si ho fan *motu proprio*, d'una manera o d'una altra, ha d'ajustar-se a l'estat de dret, i això no ens ho ha aclarit en cap moment, per tant, nosaltres interpretem que en tant que són ajuts de serveis socials, estan dins de la cartera i no poden tenir una contraprestació. Punt u.

Punt dos, estem d'acord que pot tenir un benefici per a algunes persones, no ho estem negant; ja li he dit que jo no ho rebutjo de pla. El que passa és que vostè no pot obligar que tothom que estigui rebent un ajut d'urgència social hagi de tenir una contraprestació. Això ha de ser una decisió pactada entre la treballadora social, la professional, i l'usuari o beneficiari d'aquest ajut, i les... No, perquè les ajudes el que estan dient: «I si vostè no pot, que ho faci el seu cosí, que sí que pot», per tant, està condicionant accedir al dret, un dret que és un servei social bàsic, per tant, està emparat en la Llei de serveis socials.

Quan el 13 de març a *El País* parlen «en la mesura del possible», justament estan dient això, a aquells usuaris que sigui beneficiats per a ells. I per últim, no parlem d'autonomia de la persona, perquè aquesta persona, si volen que sigui autònoma, faci un pla d'ocupació al seu ajuntament, en el seu consorci, i els dóna el lloc de treball, i aleshores podrem garantir aquesta autonomia, perquè quan el que està dient és que facin ajuts, que a més no estan emparats en cap tipus de normativa, quina seguretat laboral tenen aquestes persones? Perquè si estan movent bancs amunt i avall, o estan fent amb la gossera, si tenen un accident, quina normativa laboral se'ls ajustarà? Hi ha la LISOS pel mig? Hi ha la seguretat i salut en el treball? Perquè aquestes persones estan convivint amb treballadors de les dependències municipals, no? Aleshores, si tenen un accident, si els cau un arbre mentre estan fent no sé què de jardineria, quin tipus de seguretat tenen aquestes persones? Això és el que estem dient. I per tant, el que estem demanant és que hi hagi una garantia i que es faci allà on toqui fer-ho, però no estigmatitzar la gent pel fet de: «No només vostè és pobre, sinó que a més ara ho sabem tots i ens haurà de fer una contraprestació.»

Gràcies.

El president

Vinga, té la paraula, també breument, si us plau, el diputat d'Esquerra Republicana Pere Bosch.

Pere Bosch Cuenca

Moltes gràcies, senyor president. Li puc ben assegurar que serem molt i molt breus. Ens podem obstinar a fer dir a les coses allò que no diuen, però és que les coses al final diuen allò que diuen, i la proposta de resolució, vull llegir-ho, diu: «Instar el Govern de la Generalitat a deixar sense efecte les bases reguladores». No diu «a pronunciar-se en contra de les bases reguladores», o «a presentar un contenciós a les bases reguladores», diu «a deixar sense efecte», i jo reitero, i faig aquesta pregunta, i plantejo la pregunta a la lletrada, si és legal que avui... (*Remor de veus.*) No dic sotmetem a votació, però em sembla que és evident, estem..., jo crec

que estem ultrapassant els límits que té un parlament de Catalunya, que, ho repeteixo, el que ha de fiscalitzar és el Govern del seu país, i no dedicar-se a anar repassant tots els concursos, totes les bases que fan tots els consorcis, ajuntaments, consells comarcals, que hi puguin haver al país.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Jo, amb el prec al diputat i alcalde de la Seu, Albert Batalla, que no obrim un altre torn de rèpliques, ni tan sols d'allusions, si vol puntualitzar alguna cosa, doncs, endavant. Breument, si us plau.

Albert Batalla i Siscart

Sí, un parell de coses ràpides. Cap cosí. Si es dóna un ajut a una família per poder pagar el rebut de l'aigua i no ho pot fer la persona que ho demana, doncs, si conviu amb el seu marit, amb la seva parella, amb qui sigui, i ho pot fer –i ho pot fer– aquesta altra persona, es fa; i si no, no. Nosaltres no hem implantat aquest programa per anar a perjudicar ningú. Al contrari, l'hem implantat perquè els nostres propis tècnics dels serveis socials ens diuen que és la fórmula per ajudar a l'autonomia personal de la gent que, d'una forma malaurada, s'ha cronificat en els serveis socials. I, per tant, per a nosaltres aquesta és una bona fórmula.

I després dir-li que, evidentment, en dos anys de preparació del programa hem tingut temps de pensar en moltes coses, entre altres també en una assegurança col·lectiva de voluntariat que fa que si una persona, pel que sigui, pren mal fent aquesta activitat queda ben coberta.

El president

Molt bé. Escoltades totes les posicions, procediment a la votació.

Laura Massana Mas

President, vull demanar votació separada, perquè així potser el diputat Pere Bosch podrà votar el punt 2, sobre el qual no ha fet cap referència. Si els votem separats, igual ens vota el punt 2.

Gràcies.

Pere Bosch Cuenca

Per nosaltres és igual votar-lo per separat, serà votar en contra dues vegades per separat.

El president

Per tant, fem una sola votació d'aquesta proposta de resolució.

Vots a favor de la proposta de resolució?

Vots en contra?

Doncs, quedaria rebutjada.

Proposta de resolució

sobre les mesures per a garantir les competències en matèria d'autonomia personal i atenció a la dependència davant la reforma de la Llei de l'Estat 39/2006, relativa a la dependència (tram. 250-00022/10)

Passem al tercer punt de l'ordre del dia, que és la Proposta de resolució sobre les mesures per garantir les competències en matèria d'autonomia personal i atenció a la dependència davant la reforma de la Llei de l'Estat 39/2006. La presenta el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa i té la paraula per defensar-la la diputada Laura Massana.

Endavant.

Laura Massana Mas

Gràcies, president. Bé, la Llei d'autonomia personal 39/2006 va significar el naixement d'un nou dret subjectiu universal amb garantia pública, el dret a rebre les prestacions i serveis establerts per tal de garantir l'atenció a l'autonomia personal i la qualitat de vida de les persones en situació de dependència. El seu desplegament s'havia de fer en el context de distribució competencial entre administracions. En el cas de Catalunya, atenent les competències atorgades per l'Estatut d'autonomia, la Generalitat i els municipis en matèria de serveis socials. El desenvolupament de la LAPAD ha significat la posada en marxa d'un sistema de serveis i prestacions públiques que han donat cobertura a les necessitats de les persones en situació de dependència i als entorns familiars i de convivència d'aquestes.

El Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, aprovat pel Govern central, entre d'altres lleis, modifica la LAPAD en aspectes tan significatius com: l'eliminació dels nivells de dependència, que, a banda de provocar una reducció dels imports de les prestacions provocarà una menor adequació a l'autonomia i intensitat de la cura; la suspensió de la incorporació de dependents moderats grau 1 fins a l'1 de juliol de 2015, excepte els que tenien prestació reconeguda; la reducció d'un 15 per cent de la quantia de la prestació per a cuidadors familiars, podent les comunitats autònomes decidir una nova reducció sobre aquesta prestació; la supressió de la cotització per als cuidadors no professionals; la introducció de noves incompatibilitats entre prestacions –el SAD serà incompatible amb la resta de serveis, excepte amb teleassistència–; la prestació econòmica per cures a l'entorn familiar només podrà ser proposada per l'administració proponent a proposta dels serveis socials –es dificulta, per tant, la lliure elecció per part de la persona–; les administracions tindran dos anys per resoldre les prestacions econòmiques per cures en l'entorn familiar sense generar deutes i vuit anys per abonar els deutes generats per les demores en el reconeixement; es rebaixa la intensitat de protecció dels serveis del catàleg, especialment les de proximitat, com l'ajut a domicili; es retalla de nou el finançament mínim de protecció garantit entorn un 13 per cent, i també les quanties mà-

ximes de les prestacions econòmiques en l'entorn familiar d'assistència personal i de la prestació vinculada a servei, que es disminueix entre un 15 i un 20 per cent.

Per aquests motius nosaltres, el nostre grup parlamentari, Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, presentem la següent proposta de resolució: U, volem expressar el rebuig al procés de la reforma de la Llei d'autonomia personal impulsat pel Govern de l'Estat. Dos, demanem al Govern que defensi el desenvolupament íntegre de la LAPAD a Catalunya. Que defensi també per totes les vies jurídiques disponibles les competències exclusives que l'Estatut d'autonomia de Catalunya li atorga en matèria de serveis socials. I quart punt: en el marc d'elaboració de la futura llei d'autonomia personal, elaborar un pla de desinstitucionalització de les persones amb diversitat funcional a Catalunya, que reculli les informacions de l'informe del grup *ad hoc* d'experts sobre la transició de serveis residencials cap a serveis comunitaris i que implementi la recomanació CM/Rec(2010), sobre la desinstitucionalització i la vida en comunitat dels infants amb diversitat funcional. I un darrer punt, que és presentar una reforma fiscal que, des de la lluita contra el frau fiscal i des dels principis de «qui més té més paga» i «qui contamina paga», s'incorporin figures tributàries que garanteixin una fiscalitat més justa i distributiva i amb nous tributs de fiscalitat verda. La recaptació d'aquests impostos anirà íntegrament dirigida al finançament de polítiques socials i de lluita contra la pobresa.

El president

Molt bé. Moltes gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat Pere Bosch. (*Veus de fons.*) Perdó? (*Pausa.*) Per defensar les esmenes, primer li donem la paraula a la diputada Anna Figueras.

Anna Figueras i Ibàñez

Moltes gràcies, president. Un cop més, i com ja és costum en aquesta comissió, tornem a parlar de la llei de dependència, la famosa LAPAD, aquella llei que havia de solucionar tots els problemes de les persones amb dependència. I un cop més ens trobem amb la necessitat de tornar a denunciar que aquesta llei, allò que semblava que havia de ser la vuitena meravella d'aquest món en el cas de les persones amb dependència, resulta un fracàs; un fracàs que, a més a més, va generar grans expectatives, transformades totes elles, la gran majoria, en frustració. I, evidentment, tot això i des d'un bon inici, i aquest grup parlamentari ho ha anat denunciant, és fruit del mal dimensionament d'aquesta llei i, a més a més, de la infradotació pressupostària de què ja patia des d'un inici.

Jo sí que voldria fer un esment d'una de les parts de l'exposició de motius que ja ha llegit la diputada Massana, però hi ha una part que diu: «El desenvolupament de la LAPAD ha significat la posada en marxa d'un sistema de serveis i prestacions públiques que han donat cobertura a les necessitats de les persones en situació de dependència i els entorns familiars de convi-

vència d'aquestes.» Home, si realment aquesta llei ha donat cobertura a les necessitats de les persones amb dependència de llurs famílies ha estat gràcies als ingents esforços que tots –i dic tots– els governs de la Generalitat han fet, perquè els ben asseguro que, si hagués sigut per l'esforç que hi han portat a terme tots –i dic tots– els governs de l'Estat, hi hauria ara mateix un 50 per cent de les persones que estan gaudint de les prestacions o dels ajuts que dóna aquesta llei que no ho estarien fent. I d'això em sembla que en som conscients tots.

Nosaltres, un cop més, volem denunciar, en tot cas, això, la vulneració de la llei per part del Govern de l'Estat –d'aquest també–, i si no vulneren la llei, aleshores estan fent encara una cosa pitjor, que és vulnerar els drets dels catalans i de les catalanes amb dependència, perquè de la manera que compleixen aquesta llei posant el 20 per cent –tota la resta ho ha de posar el Govern de la Generalitat– per donar atenció a les persones que hi tenen dret, la veritat és que ja demostra una miqueta quina és aquesta atenció a les persones amb dependència.

Mirin, nosaltres hem presentat algunes esmenes que creiem que podrien millorar el text. I aquí ja els avanço que també demanarem votacions separades del punt 3, del punt 5 i també del punt 1, perquè volem donar també –tal com ho feia la diputada Massana en l'anterior proposta de resolució– que ella també pugui reconsiderar o acceptar aquesta esmena.

La primera esmena és només que, en tot cas, a banda d'expressar el rebuig al procés de la reforma de la llei d'autonomia personal, també continuem tots plegats reclamant el finançament necessari i just per al desenvolupament d'aquesta. Perquè és el que els explicava: reiteradament, el Govern de l'Estat, tots han estat o incomplint o vulnerant els drets de les persones de Catalunya que pateixen dependència.

La segona esmena que fem és en el sentit que, escoltin, nosaltres no seguirem donant suport a una llei que ja ens ha demostrat que està predestinada al fracàs absolut. I per tant, el que creiem és que tots plegats el que hauríem és de posar-nos d'acord per poder fer una llei catalana de promoció de l'autonomia personal on realment el centre siguin les persones. Vostès estaran d'acord amb mi que no és el mateix o no requereix la mateixa atenció ni les mateixes prestacions un nadó amb dependència o una persona d'avançada edat amb dependència, encara que tinguin el mateix grau. Per tant, nosaltres el que volem és, amb aquesta llei catalana de promoció de l'autonomia personal, donar la resposta necessària i justa a cadascuna de les persones que pateixen dependència.

Al punt número 5, nosaltres, evidentment, no li podem donar suport, primera perquè creiem que no és competència del Departament de Benestar imposar segons quines figures tributàries i perquè, a més a més, el Govern de la Generalitat actualment ja està implementant algunes figures tributàries que abans no s'implementaven per intentar-se nodrir –sempre que n'hi hagi d'altres que ens ho deixin fer– de recursos per millorar l'estat del benestar.

El que sí que farem és donar suport al punt número 3 i, ja els ho dic, demanaríem votació separada del punt número 1, en ares que el grup proposant entenem que reclami el deute a l'administració, que faci efectius els deutes l'administració de la Generalitat; entenem que també deu tenir les mateixes ganes que el Govern de l'Estat faci el mateix. I, per tant, votació separada de l'1, del 3 i del 5, entenent que als altres no crec que acceptin les esmenes.

Moltes gràcies.

El president

Molt bé. Gràcies, diputada. Ara sí, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat Pere Bosch.

Pere Bosch Cuenca

Moltes gràcies, senyor president. Diverses consideracions al voltant d'aquesta proposta de resolució. També abans demanava votació dels punts 1 i 3, que hi votaríem a favor, en principi, al marge que s'accepti l'esmena que s'ha presentat.

En tot cas, el debat sobre l'aplicació de la llei d'autonomia personal i atenció a la dependència és un debat recurrent en aquesta cambra parlamentària, i és recurrent també la percepció i la constatació –amb independència de quin hagi estat el Govern de l'Estat espanyol, tant si ha estat el Partit Socialista Obrer Espanyol com el Partit Popular– que hi ha hagut un finançament insuficient que ha estat un dels primers condicionants que han minvat l'aplicació de la llei. És a dir, hi ha hagut un condicionant implícit que, més enllà de la modificació d'aquest Reial decret 20/2012, ha acabat condicionant un procés de joc desigual, joc que consisteix que, durant bona part del temps, i això el Govern catalanista i d'esquerres en el seu moment ho denunciava de forma reiterada –recordo aquí la consellera Capdevila que ho denunciava–, un finançament en el qual el Govern de la Generalitat aportava de cada quatre euros, tres, i el Govern de l'Estat, un. Això és evident que és un condicionant implícit, notable, per a un bon desenvolupament de la llei.

Aquest condicionant continua existint. Continua existint perquè en aquests moments el Govern de l'Estat només està finançant el 20 per cent. Una llei que en teoria s'hauria de finançar al 50 per cent, com podem assegurar que s'està repartint de forma equitativa i com podem defensar aquest desenvolupament íntegre si resulta que ja hi ha de bon principi un pecat original que consisteix que una de les parts no aporta allò que hauria d'aportar? Això, aplicat a qualsevol altre tema, aplicat a qualsevol altre principi, lògicament, ens portaria a la conclusió que això és impossible.

Òbviament, estem en desacord, com no podria ser d'altra manera, amb el Reial decret 20/2012, perquè entenem que és una retallada substancial en allò que és el principi, en allò que és la llei. Ara bé, també volem afirmar que entenem que a partir d'aquí el que hi ha, l'escenari que dibuixem, i a més tenint en compte la situació en la qual es troba el país, és en dissenyar la llei,

una llei específicament catalana, amb la qual posem les bases i amb la qual no hàgim de tenir –valgui la redundància, tractant-se d'aquest tema– una dependència d'allò que sigui el lliure arbitri dels governs de l'Estat espanyol de torn, siguin del Partit Socialista Obrer Espanyol o del Partit Popular. Entenem que aquest ha de ser el marc de debat i el marc de defensa de cara al futur: disposar del nostre propi organisme, de la nostra pròpia llei per vehicular allò que són les necessitats específiques del nostre país, que, lògicament, tenen les seves especificitats. A partir d'aquí, lògicament, defensarem aquest marc.

Faig una referència també –tot i que hi ha una relació, si m'ho permeten, bastant indirecta en el que és l'objecte i el contingut principal, l'eix articulat d'aquesta proposta de resolució– a aquestes mesures que es plantegen en el punt cinquè, de presentar una reforma fiscal. Home, jo crec que, precisament, si de les coses en les quals s'ha notat l'acord de governabilitat subscrit entre Esquerra Republicana i Convergència i Unió ha estat precisament a l'hora d'introduir noves figures tributàries o recuperar-ne algunes que havien estat desmantellades en l'anterior legislatura i que precisament aquest grup parlamentari ja havia denunciat. Llegeixi's, per exemple, impost de successió o altres. Una altra cosa és que, des del Govern de l'Estat, en el cas concret, per exemple, de l'impost de dipòsits bancaris, es deixi aplicar o no. Que això hagi de repercutir en polítiques socials? Doncs, evidentment que ho fem per això, només faltaria, que ho fem per això. Però, ho repeteixo, això en aquests moments, al nostre entendre, entenem que està perfectament cobert en aquest acord de governabilitat que un dels elements principals que té, reitero, és precisament introduir noves figures tributàries per salvar al màxim el nostre estat del benestar.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, diputat. I ara el torn per posicionar-se el Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la diputada Eva Granados.

Eva Granados Galiano

Gràcies, president. De manera molt breu, però..., per anunciar el nostre vot favorable a la proposta de resolució del Grup d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i també posar en relleu només dues coses. Aquest és un debat també recurrent en aquesta comissió. Saben el parer del nostre grup parlamentari, que la distribució dels recursos en aquesta llei, doncs, no és la que toca i, per tant, aquí ho hem dit més d'una vegada, i recordo la darrera legislatura: vam fer una proposta de resolució justament per acompanyar el Govern en aquesta reclamació de la distribució justa dels recursos per part de l'Estat, de la Generalitat, de l'usuari i del món local, perquè aquí és una llei i un dret de ciutadania que hi està contribuint tothom, però sí que vull posar en relleu el fet que hi hagi aquesta llei, perquè hi ha un argument que fan servir les for-

macions polítiques que no creuen en els serveis públics i en els drets de ciutadania, que en el seu argumentari, el número u és qüestionar la sostenibilitat, i el segon és qüestionar la universalitat, això ho diuen tots els manuals, no?, de desprestigi del sector públic, i el que hem de dir, posar en relleu, tot i que no s'hagi fet una distribució equitativa dels esforços per part de les diferents administracions, en aquest país, quan més recursos s'ha dedicat a la Llei de la dependència, no arribàvem a la mitjana que dediquen els països europeus que tenen aquest servei desenvolupat. Per tant, la llei és sostenible, el que calen són més recursos per fer-la viable.

I després, també, quan es qüestiona la qualitat del servei, jo els recordo un informe que va fer el Ministeri amb relació a la percepció que tenen els usuaris d'aquests serveis i jo crec que si parléssim amb les gairebé 160.000 persones, catalans i catalanes que estan rebent serveis de la Llei de la dependència, ens trobaríem que fan una valoració positiva; per tant, jo els encoratjo que no desqualifiquem els serveis que estem prestant entre tots, perquè els hem de garantir, si més no, l'esforç del meu grup parlamentari perquè això tiri endavant.

Sí que volem posar en relleu, com s'ha fet en les altres intervencions, l'obsessió del Govern del Partit Popular per fer insostenible aquesta llei amb la rebaxa de recursos que ha fet des del minut u, perquè ha estat una obsessió de la ministra Mato i del president Rajoy de carregar-se aquesta llei; i en segon lloc, també, posar en relleu quines són les dades quantitatives objectives que tenim a nivell de Catalunya, i també cal dir que des de l'arribada de Convergència i Unió al Govern d'aquest país, doncs, la llista d'espera no s'ha abaixat i el que tenim és cada cop menys persones amb dret a la prestació i justament amb la prestació de la Llei de la dependència.

Gràcies.

El president

Molt bé, gràcies diputada. Per posicionar el Grup Parlamentari Popular de Catalunya, té la paraula la diputada Marisa Xandri.

Marisa Xandri Pujol

Gràcies, president. Jo he de dir que coincideixo amb el diputat d'Esquerra Republicana i amb la diputada del Partit Socialista que aquesta proposta és molt recurrent en aquesta comissió, per atacar, sobretot, doncs, tot allò que fa el Govern central, el Govern del Partit Popular. Aquí s'ha dit, aquí i fora d'aquí, jo crec que quasi tots els partits, totes les formacions polítiques d'aquest Parlament reconeixen que aquesta llei va ser una llei aprovada sense pressupost, es va presentar sense pressupost, va estar mal finançada ja des de un bon principi i, per tant, no podia donar solucions a les expectatives que va generar i que ara, doncs, estan sortint a la llum i que, per tant, el Partit Popular s'ha trobat a sobre, i que per tant ha de donar una sortida a aquesta llei.

I també, com ha demanat abans el diputat Batalla, en l'anterior proposta de resolució, jo els demanaria que s'informessin una mica abans de plantejar, doncs, certes qüestions i per carregar contra l'Estat. I unes dades que jo donava i que crec que justifiquen clarament per què nosaltres votarem en contra d'aquesta proposta de resolució. En primer lloc, el pressupost del ministeri del 2013 és de 2.970 milions d'euros, el que suposa un 28,5 per cent més de pressupost que l'any 2012, del qual el 75 per cent de pressupost està destinat a garantir la sostenibilitat i desenvolupament del sistema de la dependència. El Partit Socialista, vull recordar que ho va fer en un 56 per cent, i això són dades objectives, no són interpretacions ni opinions, són dades objectives. Una altra dada és que en el darrer pressupost aprovat pel Govern socialista, doncs, el Partit Popular ha incrementat en 269 milions d'euros el pressupost en aquest Ministeri, per tant, jo, quan la senyora Granados..., escolto la senyora Granados criticant el Partit Popular, doncs, la veritat és que em fa riure per no dir una altra cosa.

També li vull dir, senyora Granados, i també ho vull dir aquí, que se sàpiga, que el pressupost de quasi 3.000 milions d'euros del Govern central, que té el Ministeri, d'aquests 3.000 milions d'euros, 1.000 milions d'euros, senyora Granados, han servit per pagar el deute que ens va deixar el seu partit, el Partit Socialista, fruit de l'impagament de les quotes de la Seguretat Social de cuidadors no professionals. És a dir, una tercera part del pressupost del Ministeri ha servit per pagar el que vostès van deixar de pagar. Els pressupostos en matèria de dependència respecten els acords del Consejo Territorial de Dependencia del passat mes de juliol, on es va acordar fer les modificacions necessàries per al manteniment i la sostenibilitat del SAD, buscar el màxim d'eficàcia i eficiència en la gestió, buscar una millora dels instruments per fer-ho i que en els cinc anys d'aplicació de la llei s'ha demostrat que han estat inútils o mal gestionats.

Per tant, el Govern, davant aquest panorama, tenia dues possibilitats, en definitiva, no? Podia fer dues coses. Una, o seguir gestionant pèssimament, el que hagués produït, evidentment, la mort del sistema, o segon, que és el que ha fet aquest Govern, la d'asseure totes les administracions implicades en la gestió de la dependència per tal de buscar una solució. Bé, això comportarà –i de fet ja comporta, ho veiem tots i per això s'està debatent aquí– un tractament dolorós, un tractament agressiu, dur, però necessari per salvar un sistema que ens hem de dotar entre tots, però que ha estat un fracàs per culpa d'una mala gestió.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies diputada. Per posicionar el Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat José María Espejo.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Muchas gracias, presidente. En primer lugar, y respecto de la exposición de motivos de la propuesta de resolución que presenta Iniciativa per Catalunya, en lo que respecta a la Ley de dependencia, bueno, mi grupo, en efecto, está de acuerdo en que esta norma estuvo mal diseñada desde un principio en el sentido en el que no se tuvo en cuenta el impacto presupuestario y no se la dotó de la financiación que era necesaria, dado el amplio ámbito de las prestaciones que reconocía y que yo creo que hacía bien en reconocer y que fue, en efecto, un hito en el ámbito del bienestar social en España.

Pero efectivamente, esta Ley de dependencia estuvo mal diseñada en cuanto me refiero a la financiación de la que se dotó, lo cual ha creado una gran frustración. Y para evitar resolver este problema desde el punto de vista de la financiación o el problema presupuestario, se ha reformado esta ley a la baja, reforma con la cual no estamos de acuerdo en absoluto, porque además ha generado una frustración que ahora, pues, nos provoca los problemas que estamos aquí, entre otros, debatiendo, ¿no?

En cualquier caso, y yendo a los concretos puntos de la propuesta de resolución que ha traído a esta comisión Iniciativa per Catalunya, bueno, el primero de ellos pretende instar al Gobierno de la Generalitat a expresar el rechazo al proceso de reforma de la Ley de autonomía personal impulsado por el Gobierno del Estado. Bien, yo he dicho ahora mismo que nosotros rechazamos ese proceso de reforma, ahora bien, instar al Gobierno a que exprese ese rechazo me parece sobrero en el sentido de que ya se está haciendo constantemente. Entonces, por lo tanto, instar a ello desde una propuesta de resolución, hacer algo que ya se está haciendo me parece que no aporta nada y, en este sentido, no vamos a votar ni a favor ni en contra. Nosotros, si como parece que se va a votar separadamente se hace así, nos abstendremos en este punto.

En cuanto al segundo, que es defender el desarrollo íntegro de la Ley de dependencia en Cataluña, por supuesto que sí. Cualquier norma democrática adoptada por las instituciones de estado se tienen que desarrollar íntegramente, y en esto no vamos a poner ninguna objeción, como tampoco la vamos a poner en el punto tercero, que es defender por todas las vías jurídicas disponibles las competencias exclusivas que el Estatuto de autonomía de Cataluña le otorga en materia de servicios sociales, por la misma razón que acabo de mencionar el punto segundo, es decir, si son competencias exclusivas de la Generalitat, las tiene que defender por todas las vías jurídicas que existen para ello sin que ello signifique ningún tipo de confrontación relacionada con otros ámbitos identitarios y demás, como se quiere, a veces, poner de manifiesto.

Bien, en el punto cuarto, que se pide determinadas actuaciones en el marco de elaboración de una futura ley de autonomía personal, bueno, nosotros, claro, en la medida en que no existe todavía ley alguna de autonomía que se haya traído a este Parlamento, y además, en cualquier caso, en el contexto actual, en el que ni siquiera se están pagando los servicios sociales, nos

parece, como mínimo... –bueno, algunos de los servicios sociales, afortunadamente no son todos, pero, algunos muy importantes–, no parece, como mínimo, aventurado hablar ya de una futura ley de autonomía personal de la que desconocemos siquiera sus detalles más genéricos, ¿no? Por lo tanto, también en este punto, y si se va a votar por separado, nos abstendremos.

Y en el punto quinto, ya para finalizar, en el que se solicita al Gobierno que presente una reforma fiscal, bueno, entendemos que esta comisión de bienestar no sería la comisión adecuada para adoptar esa resolución. Sería, entendemos, más adecuada la de economía, pero es que, además, se solicita, en este punto, que la recaudación de estos impuestos, cuya reforma fiscal se pretende, vaya destinada íntegramente a la financiación de políticas de lucha contra la pobreza. Claro, a mí me gustaría recordar que, en principio, nuestro ordenamiento, los tributos, pues no pueden tener o no han de tener ese carácter finalista, y también recordar –y en esto sí que pediríamos a los miembros de esta comisión que nos apoyen, o al menos a los que no apoyan al Gobierno– que presentará unos presupuestos que presumiblemente –y acabo, presidente– tendrán unos tributos que, en ningún caso, son redistributivos ni justos, como son el euro por receta y las tasas judiciales. Y en esto, claro, nos parece que ahí sí que es donde hay que luchar contra las políticas en este sentido que está haciendo el Gobierno.

Muchas gracias presidente.

El president

Molt bé, gràcies diputat. I ara, per posicionar-se sobre les esmenes que ha presentat el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la diputada d'Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida, Laura Massana.

Laura Massana Mas

Gràcies, president. Algunes consideracions. Nosaltres sí que pensem que la LAPAD ha significat la posada en marxa d'un sistema de serveis i prestacions públiques que ha fet un avenç molt substantiu per a la majoria de la ciutadania, i que precisament el que passa és que, com no s'havia previst la magnitud de la tragèdia, això és a dir, les dones que estaven a casa tenint cura, eh?, de persones amb dependència o manca d'autonomia i altres casuístiques que van sorgir, això potser va fer implotar més, però ja sabem que hi era, i per això volíem aquesta llei, i per això nosaltres la vam votar a favor. I pensem, i aquí ve la discrepància amb la senyora Figueras, que sí que ha fet unes esmenes, ve la discrepància.

Per mi el punt important de tot el que significa aquesta resolució, realment important, és el punt 2, que és defensar el desenvolupament de la LAPAD a Catalunya, perquè encara no tenim una altra llei d'autonomia personal catalana, que amb molt de gust estudiarem i amb molt de gust recolzarem si la consensuem o si la compartim, però és que durant dos anys no ens l'han presentada. I ara tenim el que tenim, i el que tenim no ho volem perdre, i el que tenim no ho volem perdre i,

a més a més, no volem que es rebaixi, perquè aquesta reforma del 2012 dóna potestat a les comunitats autònomes a rebaixar encara més la LAPAD, i això és el que volem evitar, i això és al que volem que es comprometin. Això és al que volem que es comprometin. Quan hi hagi una altra llei d'autonomia personal, la discutim. Encantats que sigui catalana, perquè no som sospitosos el meu grup, eh?, de no defensar ni explicar a tot arreu la profunda deslleialtat dels diferents governs espanyols de tots els colors amb aquesta llei i amb els diferents territoris, oh, i tant! El 50-50 no s'ha vist mai a la vida.

Però avui no els vull acceptar aquestes esmenes que no només parlen d'això, perquè vostès... La substantiva i la important, perquè l'altra ja l'hem votada. Com aquí, que s'ha dit «és recurrent». Jo he votat aquí moltes vegades la deslleialtat del Govern central. Vull que es pronunciïn sobre si defensen o no defensen el desenvolupament de LAPAD a Catalunya mentre no tinguem una altra llei. Perquè això són drets de ciutadania que estem perdent. I aquest és el sentit màxim de la proposta. Per això no vull fer com un..., allò de sempre, la «patada» cap a Madrid, que Madrid, òbviament, té la seva part de coresponsabilitat però el que volem és garantir això. I vostès, justament, en el punt 2, en parlen, doncs, de la LAPAD i d'altres..., i d'una llei que encara no hem vist ni la tenim sobre la taula ni en sabem res.

I sobre el punt..., vostès crec que diuen «modificació del punt 4», però déu voler dir «el punt 5», que és sobre la fiscalitat. Jo crec que és una confusió, eh? Que diu: «Tal com el Govern està fent en la present legislatura.» Home, el Govern encara no té ni els pressupostos, aquesta legislatura –el Govern no té els pressupostos, aquesta legislatura. Ja veurem els impostos que se'ns ha dit o no que s'aplicaran i la recuperació o no. És a dir, quan ho veurem ho farem. Ara tenim el que tenim. Tenim una LAPAD mig ensorrada, mig morta, una LAPAD que sí que està fent aquesta funció social i una LAPAD que el meu grup vol, fins que aquest Parlament no es pronunciï amb una llei pròpia, que pugui tirar endavant tal com estàvem compromesos.

Per tant, també defensar per totes les vies jurídiques, que aquest és un altre punt, les competències que ens són pròpies en aquest sentit, que vostè tampoc garanteix que votarà. I això és, crec, la funció que li toca ara al Govern de Catalunya, defensar allò que tenim amb totes les armes i tots els instruments.

Gràcies.

El president

Molt bé, moltes gràcies. No obrim un segon torn, si us plau. (*Anna Figueras i Ibàñez demana per parlar.*) És per demanar si vol votació separada o no?

Anna Figueras i Ibàñez

No, no és per allusions, no és per allusions. És perquè volem, en tot cas, fer una incidència sobre una de les esmenes presentades. En ares del consens, president.

El president

Vint segons.

Anna Figueras i Ibàñez

D'acord, moltes gràcies. Escolti'm, nosaltres, en ares del consens, perquè sí que realment, doncs, creiem que hem de treballar plegats, retirarem l'esmena número 1. No defallirem a seguir denunciant la vulneració per part de l'Estat, ja he dit, no d'aquest, només, sinó d'altres que hi havia hagut, d'aquesta llei, i per tant, reclamarem insistentment tantes vegades com faci falta, inclús el dia que no vulgui fer, en tot cas, més cas a determinats grups parlamentaris, doncs, que al que avui li feia les esmenes. Però, en tot cas, sí que retirariem aquesta esmena, només la del punt número 1, perquè creiem i, a més a més, estem d'acord amb el text inicial...

El president

No ho justifiqui.

Anna Figueras i Ibàñez

No, no, sí, home, penso que...

El president

Digui el que hagi de dir...

Anna Figueras i Ibàñez

Penso, en tot cas, que estic en el meu dret. Estem d'acord amb el text inicial però ens trobàvem a faltar, en tot cas, aquesta insistència de reclamar a aquells que no paguen, doncs, que ho facin.

El president

Bé, aleshores entenc que hi hauria votacions separades dels punts primer, tercer i cinquè. És això, diputada Figueras? Primer l'1, després... (*Remor de veus.*) Votació separada, eh? Vinga va, de tots els punts? (*Pausa.*) Al final és de tots els punts, eh? Vinga va, votem-los separatament i acabarem, eh?

Vots a favor del primer dels punts d'aquesta proposta de resolució?

Vots en contra?

Abstencions?

Molt bé. Quedaria aprovat aquest primer punt.

El segon punt.

Vots a favor del segon punt?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedaria rebutjat aquest segon punt.

Punt tercer.

Vots a favor d'aquest punt?

Aquí hi ha unanimitat. Per tant, quedaria acceptat.

Punt quart.

Vots a favor d'aquest punt?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedaria rebutjat.

I finalment, el cinquè punt.

Vots a favor del cinquè punt?

Vots en contra?

Quedaria rebutjat.

Sol·licitud de compareixença

de Teresa Crespo, presidenta del Consell Assessor de Polítiques Socials i Familiars, perquè expliqui les tasques d'assessorament dutes a terme (tram. 356-00051/10)

Molt bé, passariem al quart punt de l'ordre del dia, que és aquesta sol·licitud de compareixença de la senyora Teresa Crespo, presidenta del Consell Assessor de Polítiques Socials i Familiars, davant d'aquesta comissió. Els semblaria oportú aprovar aquesta sol·licitud de compareixença per assentiment? Sí? No hi ha problema? Faríem per assentiment l'aprovació de la sol·licitud de compareixença de la senyora Teresa Crespo, al davant d'aquesta comissió. Semblaria correcte? Molt bé, doncs.

Sol·licitud de compareixença

del secretari d'Ocupació i Relacions Laborals perquè informi sobre les conseqüències de la reforma de la renda mínima d'inserció i sobre la política actual i futura en aquesta matèria (tram. 356-00088/10)

Finalment, passariem al cinquè punt de l'ordre del dia, que és la sol·licitud de compareixença del secretari d'Ocupació i Relacions Laborals davant d'aquesta Comissió de Benestar, Família i Immigració.

Procediríem a la votació, si no hi ha paraules. O sí que n'hi ha? Hi ha una paraula demanada? (*Pausa. Eva Granados Galiano demana per parlar.*) Per defensar aquesta proposta de sol·licitud de compareixença, eh? En tot cas, la diputada Granados per defensar aquesta sol·licitud.

Eva Granados Galiano

Gràcies, president. Ràpidament, eh? Perquè, com que n'hem parlat amb la resta de grups, volia aclarir què és el que estem demanant. Sabem la Llei de la renda mínima d'inserció, bé, de fet, el 29 de maig de l'any passat, el Govern va decidir adscriure-la al Departament d'Empresa i Ocupació; el que passa és que aquí nosaltres no estem demanant res que tingui a veure ni amb la gestió ni amb la llei ni res que tingui res a veure amb tot això. Nosaltres sabem que el Departament d'Empresa i Ocupació és el departament responsable d'aquesta política perquè així ho ha decidit el Govern, i el que volem és que el Govern vingui a la Co-

missió de Benestar Social i Família a explicar les conseqüències que està tenint aquesta reforma.

Perquè no ho diem nosaltres ni les entitats: ho diu l'informe del Síndic de Greuges, que diu que com a conseqüència de la reforma de la renda mínima d'inserció hi ha infants que han entrat en pobresa. Com a conseqüència d'aquesta reforma. Per tant, entenem que és la Comissió de Benestar Social i Família el lloc on el Govern..., i el Govern ha decidit qui porta aquesta llei, però aquesta és la comissió competent per parlar de quines conseqüències té una reforma. I, en aquest cas, estem parlant d'infància i estem parlant de caure en pobresa per la maca d'aquesta prestació i aquest itinerari d'inserció sociolaboral.

El president

Molt bé. Per posicionar-se davant d'aquesta sol·licitud de compareixença d'una manera més que breu, té la paraula el diputat d'Esquerra Republicana, Pere Bosch.

Pere Bosch Cuenca

Moltes gràcies, senyor president, seré molt breu. I voldria llegir el que diu la sol·licitud de compareixença; diu el següent, diu: «Perquè informi...», demana la compareixença del secretari d'Ocupació «perquè informi sobre les conseqüències de la reforma de la renda mínima d'inserció i sobre la política actual i futura en aquesta matèria». Per tant, no diu allò que uns voldrien que digués, sinó allò que diu. I és que debatem sobre el que significa la situació política actual i futura en aquesta matèria, que vol dir la renda mínima.

(Veus de fons) Perdó, diputada. Perdó, diputada, estic parlant. Després, si vol, pot fer les intervencions que vulgui, suposo que si el president ens dona un segon torn, que imagino que serà prou generós como per donar-lo. Però, en tot cas, el que diu la proposta és aquesta. I si la proposta diu això ens hem d'atènyer a allò que diu la proposta. I com que la proposta diu això i no allò que uns voldrien que digués, i com que entenem que aquesta matèria, la matèria de la renda mínima, seria bo que la vehiculéssim a través del Departament d'Empresa i Ocupació, que és el que gestionarà aquesta matèria, en el cas específic del nostre grup parlamentari, que el que portarà aquesta matèria serà el diputat Oriol Amorós, doncs, entenem que, lògicament, hauríem de vehicular les compareixences en aquesta matèria al voltant del Departament d'Empresa i Ocupació i de la comissió corresponent.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Hi ha algun altre grup? *(Pausa.)* Ara li correspondria al Grup del Partit Popular, que no agafa la paraula. El Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa? *(Pausa.)* No sé si es vol posicionar... No es posiciona. El Grup de Ciutadans? *(Pausa.)* Finalment, el Grup de Convergència i Unió, i procediríem a la votació. Breument, si us plau.

Anna Figueras i Ibàñez

Moltes gràcies, president. Breument. Nosaltres no estem en contra de la compareixença del senyor Ramon Bonastre, però sí que el que creiem és que hem d'endregar, en tot cas, les comissions i portar, diguem-ne, les compareixences allà on pertocuen. Perquè, escolti'm, suposo que, de causes, diguem-ne, dintre de la situació econòmica que hi ha, n'hi ha moltes, de causes, i sobretot de conseqüències socials, però en aquesta comissió, doncs, no compareixeran tots els consellers o diferents càrrecs de l'Administració, de tota, perquè podrien comparèixer de tots els departaments per explicar segons quines coses.

Per tant, nosaltres, en el moment, diguem-ne, que es proposi que el senyor Ramon Bonastre comparegui allà on li pertoca per explicar tot el que fa referència a la renda mínima d'inserció, no hi tindrem cap problema a votar a favor. Avui, en aquesta comissió, creiem que no pertoca i, per tant, hi votarem en contra.

Moltes gràcies.

El president

Molt bé.

Per tant, sotmetríem a votació aquesta sol·licitud de compareixença.

Vots a favor?

N'hi ha 9. Vots a favor, 9.

Vots en contra?

Onze.

Doncs, quedaria rebutjada aquesta sol·licitud de compareixença.

Sense més punts en l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a dos quarts de sis de la tarda i catorze minuts.